

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadráginta, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XVII. Sacramentum hoc auxilio nobis esse ad consequendam
beatitudinem sempiternam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

EXERCITIVM XVII.

*Sacramentum hoc auxilio nobis esse
ad consequendam beatitu-
dinem sempiter-
nam.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE pie Christiane,
finem nostrum, quia non pro terra,
sed pro cælo conditi sumus, esse vitam æ-
ternam, hoc est, vitam gloriosam, omnibus
delitijs & voluptatibus affluentem, atque
omnium bonorum plenitudinem in se cō-
plectentem: quæ quoniam ab omni malo
libera est, beata vita appellatur.

2. **C**ONSIDERA, Christum gloriæ
Parentem, donare vitam æternam, omni-
bus sanctissimum hoc Sacramentum dignè
suscipientibus, quia ipse dixit. *Qui manducat
meam carnem, habet vitam æternam.*

3. **E**XPENDERE tecum sanctam Eccle-
siam hoc ipsum in Antiphona de venera-
bili hoc Sacramento confirmare, cum ait,
quod in eo *Christus sumitur, & futura gloria
nobis pignus datur.* Gloria enim & vita æter-
na in cælis ei conferetur, qui pignus eius
in terris acceperit.

4. CONSIDERA, Sacramentum hoc appellari etiam *viaticum*, id est prouisionē ad iter agendum: quia perinde, ut viaticum corporale auxilio nobis est, ut peruenire valeamus ad locum, ad quem pergitur; ita cæleste hoc viaticū opitulatur nobis, ut ad Hierosolimam cælestem, patriam videlicet nostram, pertingamus.

5. REVOLVE tecum, ea quæ nos ab æternæ vitæ consecutione maximè præpediunt, esse peccata, & peccatorum pœnas, quæ in Purgatorio luendæ restant: Quia vero Sacramentum hoc uti supra diximus, peccata tollit, eorumque pœnas imminuit, idcirco ad æternam vitam adipiscendam, nobis est subsidio.

COLLOQVIVM.

TV ipse, Domine, es vita æterna, adeoque finis noster cuius causa conditi sumus. Magna profectò est dignitas nostra, quod finis noster esse volueris: Quod verò ad finem hunc consequendum, per diuinū hoc Sacramentum adiumento nobis esse volueris, nouum & multò excellentius est beneficium. O amorosam Dei sapientiā: ut nulli creaturæ nos obligatos redderes, voluisti eundem Filium tuum, qui sub panis accidentibus reuera continetur, nobis

DE SAC. EVCHARISTIAE. 115

ductorem & adiutorem esse, quò peruenire possemus ad te. Quis enim non videat, si homo aut angelus ad adipiscendum hunc finem presidio nobis extitisset, nos eis deuotissimos futuros fuisse? Anima mea excitare, & quanto cyus IESVM tui amantissimum sequere, qui sub specie panis ab hac vita misera & mortali, ad beatam & immortalem vitam nos vult perducere. Ambula & noli metuere, quamuis enim via aliquantulum longa & ardua sit, nihilominus est secunda, & sub tam bono ductore, non erit tibi difficilis. Quamobrem forti & imperterrito sis animo, quia etiam multo adhuc difficilior, operosior, & angustior foret, attamen vita æterna, ad quam illa ducit, tam fælix, & omnibus bonis locuples est, vt posteaquam illuc peruenieris, gressus tuos, & labores transactos, benedictura sis & confessura, non esse condignas passionibus huius sæculi, ad futuram gloriam que reuelabitur in nobis. Eos etiam qui contrariam semitam perambulant, amentissimos iudicatura sis: quia in vita æterna, ad quam augustissimum hoc Sacramentum nos perducit, tanta cum voluptate, atq; satietate viuitur, vt nihil amplius desiderandum superfit. Viuitur ibi sine suspitione, sine inuidia; imo tanta cum animorum

vnione

vnione, vt in omnibus, vnum dūtaxat cor, atque vnicam tantummodo voluntatem esse videri possit. In illa vita non regnat mors, non senectus, non aliud malum, sed vnusquisque gaudet, & sine fastidio gaudet. Et vt breuiter dicam, Vita hæc est vita beata, vita gloriosa, vita diuina, quæ nunquam deficit, nemini potest auferri, à nemine impediri; ac denique talis est, vt qui ea fruitur, nihili pendat omnes voluptates, omnes diuitias & omnia commoda præsentis vitæ. Vt verè de illis, qui ea fruuntur, dici possit. *Beati qui habitant in domo tua Domine: quia in cælesti Hierosolyma, quæ domus DEI est, absterget DEVS omnem lachrymam ab oculis sanctorum suorum, & mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt.*

ORATIO.

Miseri cordissime DEVS, te humiliter obsecro, vt quemadmodum sine merito meo, lumine sanctæ fidei, ad cognitionem finis, ad quem à te conditus sum, nimirum, ad æternam vitam bonam, me illuminasti: sic etiam mihi gratiam & fortitudinem largiri digneris, vt sic transeam per

DE SAC. EUCHARISTIAE. 113
per bona temporalia , vt non amittam
aeterna. Amen.

MIRACVLVM.

CVM S. Antonius, quem vocant, de
Padua, aliquando in partibus Tholo-
sanis, in hæsiarcham quendam insigni-
ter perfidiosum incidisset, qui veritatem
corporis & sanguinis Christi in Eucharis-
tia pernegabat, illumque multis rationi-
bus & varijs scripturæ locis ita pressisset, vt
planè victus, veritati accedere cogeretur,
ille in hæc verba prorupit: Omisſa verbo-
rum contentione ad res veniamus. Tu si
miraculo testatum facere potes, verum
Christi corpus in Eucharistia contineri,
omni perfidia abiurata, mox ceruices meas
Catholicæ fidei iugo submittam. Cui vir
sanctus. Confido, inquit, in Christo Salua-
tore, me pro tui, & aliorum conuersione,
id quod postulas, ab eius misericordia im-
petraturum. Tum hæreticus: Ego iumentū
quoddam triduana inedia macerabo, post
triduum verò producam illud in populi
conſpectum, & paratas eſcas ostendam illi,
tuque stabis ex aduersò cū tuo illo, vt dicis,
corpore Domini. Si iumentum posthabito
pabulo suo, properauerit ad adorandum

DE VM

DEVM suum, vestrae fidei decretis totus accedam. Assensit Vir sanctus, & rumore iam longè lateque vulgato, tertio die, ingenti Catholicorum frequentia stipatus, ad locum praestitutum accessit. Peracto quæ prius in vicino sacello, Missæ sacrificio, cū corpore Domini foras egressus est. Productus fuit & mulus benè famelicus, congruumque illi pabulum oblatum: quod cum valdè avidè complecteretur, Vir DEI imperato silentio, magna cum fiducia ad brutum animal conuersus ait: In virtute & nomine Creatoris tui, quem manibus, licet indignus, reuera teneo, tibi præcipio, vt cōfestim humiliter hue accedas, & eam quam par est, illi præstes reuerentiam. O rem stupendam. Vix verba finierat, cū ecce iumentum neglecto pabulo, abiecto etiam eo, quod iam ore corripuerat, ad poplites vsque submisso capite accessit, & coram illo viuifico corporis Christi Sacramento genu curuauit. Quo miraculo Catholici ingenti gaudio perfusi fuere: hæresiarcha verò, abiurata coram omnibus perfidia, Catholicæ fidei ex animo nomen dedit. Scribit hanc historiam. S. Anton. in *Chron. hist. par. 3. tit. 24. §. 2.* Surius *tomo 2. die 18. Iunij.* Miraculum hoc, loco huic ideo inseritur, quia multis ad æternam vitam auxilio fuit: illius

DE SAC. EVCHARISTIAE. 119

Illius enim occasione, non pauci ex hæreticis conuersi, alij autem in fide, quæ vitæ æternæ fundamentum est, & sine qua nemo saluari potest, confirmati fuerunt.

DOCUMENTVM.

Vide Fili, quomodo brutum hoc animal relicto pabulo, pergit ad Creatorem suum adorandum: sic & tu maiorem DEI & salutis tuæ rationem habere debes, quam quarumcunque rerum huius mundi: cum Christus dixerit. Qui non odit Patrem suum & matrem, adhuc autem & animam suam, id est vitam propriam, non potest meus esse discipulus. Quibus verbis significare voluit, ad vitam æternam consequendam, omnia quæ nobis impedimento sunt, relinquenda esse.

Orabis pro Gentilibus & Paganis, ut Deus illos vera fide illuminet, quò faciem, ad quem à Deo conditi sunt, agnoscere & consequi valeant.

EXER-